

Božič 2016, dnevna maša
Pirniče, 25. decembra 2016
»Kaj človek zares potrebuje?«

Dragi bratje in sestre, dragi prijatelji!

Ko je sveti Frančišek Asiški leta 1223 v vasi Greccio v Italiji postavil prve jaslice, najbrž ni imel namena ljudem pripovedovati idilične zgodbe o prvi božični noči. Prej obratno: skušal je predstaviti revščino in skrajno težke razmere, v katerih je Božji Sin postal človek. Namesto na mehko ležišče, je bil takoj po rojstvu položen v jaslí, na slamo. Namesto tople peči v zavetišču sta ga v hlevu grela osel in vol. A kljub težki situaciji v katero sta bila po sili razmer potisnjena Jožef in Marija, je ta podoba vendarle polna miru in topline. Kljub težkim razmeram, je bil Jezus rojen v ljubeče okolje: najprej sta tu Jožef in Marija, ki otroku ponudita vse, kar imata, in kar v tistem trenutku zares potrebuje; tu so pastirji, ki novorojenega opazujejo z veseljem in hvaležnostjo.

Dragi bratje in sestre! Podoba jaslic nas uči, da človek za pravo srečo potrebuje vse kaj drugega kot visok življenjski standard. Kolikor že nam gmotne dobrine znajo do neke mere olajšati življenje, je vendar to, kar zares potrebujemo nekje drugje. Človek bolj kot materialne dobrine potrebuje sprejetosti in ljubezni.

In prav te vam, dragi bratje in sestre, želim ob letošnjih božičnih praznikih. Najprej to, da bi sami začutili, da ste ljubljeni, da je vaše življenje dragoceno in smiselno, da Nekomu pomenite vse. In potem, da bi znali ljubezen izkazovati tudi drug drugemu. Da bi znali biti posredovalci Božje ljubezni tudi tistim, ki se v teh božičnih dneh čutijo same in zapuščene.

Ob odprtju jaslic na trgu svetega Petra v Rimu je papež Frančišek med drugim dejal: »Jaslice v cerkvah, po domovih ali na javnih mestih, so povabilo, da bi v svojih življenjih in v družbi naredili prostor za Boga, skritega v obličju mnogih oseb, ki se nahajajo v situacijah stiske, revščine in trpljenja«.

Bratje in sestre. Naj bo letošnji božič priložnost, da postavimo prave stvari na prava mesta. Naj bo ljubeča pozornost do naših najdražjih, pa tudi do tistih, ki nam morda niso najbližje, pa jo potrebujejo, vodilo teh dni. Če nas Bog ljubi tako močno, da med nas pošilja svojega Sina, smo tudi mi povabljeni ljubiti drug drugega. In če bo to na prvem mestu naših prizadevanj, za resnično toploto ne bomo potrebovali peči ali kuhanega vina: grela nas bo ljubezen. Amen.